

דרכי התרשמות

הכל תלוי במזל — ואפילו מעשה פשוט המסופר
 בכרוניקה עתונאית. כנראה, הכל תלוי במסתכל וכי-
 דושם הרשומות; לפי השפופרת שבה מסתכלים —
 בשה גם ההתרשמות וההנכה על הנידון.
 כגליון „דבר“ מכ"ח בשבט מסופר בכרוניקה היי-
 רושלתית על „משפט מזועזע“ אחר: מעשה בנערה
 אהת, כבת שלש עשרה, מהעדה הסורדית, שהיתה
 „עוזרת“ בבית יהודי אמריקאי, חרד לדבר ה', ונאשמה
 על ידו בגנבת שמלה וג' זוגות נרבים ישנים, ויצאה
 פסס דינה למאסר שנה שלמה בביה"ם לפרשעות צעיר-
 רות. כל המעשה כולו — לרבות הכותרת: „אגודות
 נשים — איבן לעזרת כושלת?“ — כתוב בסגנון של
 השתתפות בצער והרנשה נפש העני; ומבלי משים
 דלי גם אתה, הקורא, מושפע מהכתוב ולכך יהמה
 לילדה, מסכנה זו, שאם אפילו נכשלה בדבר (ואפשר
 נכשלה הרבה, לא רק בג' זוגות נרבים), הרי בכל
 אופן ננזר על בת ישראל הסגר בתוך מוסד לפוש-
 עים, ערבי ברובו, שהשפעתו עליה מי ישראל, ואפשר
 שסופו של דבר — איבוד נפש אחת מישראל.
 אולם אותו מעשה גופא מסופר בכרוניקה של
 „הארץ“ מאותו יום זה „טון“ הוא אחר לגמרי. הסגנון
 כולו — של צידוק הדין, החל מהכותרת, „גנבת צעירה
 לימים“, וכלה במגרים האחרונים: „כבית הדין דברה
 בחוצפה עם השופט וקראה למאשימים בשם „גנבות“,
 „מגילות“ וכי““. אף בועה אתה של חמלה לא בשימין
 ולא בין השימין. יקוב הדין את ההר. אין רחמים.
 ואתה מהרהר: מה שלגבי זה „צדקה“ — לגבי
 האחר „צעקה“, לאחד „משפט“ ולשני — „משפט“.
 והאמת מאין תמצאו! היא תלזיה, כנראה, בעיקר
 כאמתו של המסתכל — — —

נחום איש גמ-זו